

Republika Hrvatska
Županijski sud u Splitu
Split, Gundulićeva 29a

Poslovni broj: KŽ-348/2026-5

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Splitu, u vijeću sastavljenom od sudaca ovoga suda Nevena Cambja kao predsjednika vijeća, Marie Majić i Damira Romca, kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Ane Papić kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog Elvedina Bekrića, zbog kaznenog djela iz članka 190. stavka 2. u svezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona („Narodne novine“ br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15 – ispravak 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21 – dalje u tekstu: KZ/11), odlučujući o žalbi optuženika podnesenoj protiv rješenja Općinskog suda u Splitu poslovnog broja Kv-487/2026-3 (K-932/2022) od 28. kolovoza 2026., u sjednici održanoj 6. listopada 2026.,

riješio je

Odbija se žalba optuženog Elvedina Bekrića podnesena protiv prvostupanjskog rješenja kao neosnovana.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem Općinskog suda u Splitu, na temelju članka 402. stavka 3. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ br. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11 - pročišćen tekst, 91/12 – odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19 - Rješenje Ustavnog suda RH i 80/22, 36/24, 72/25 i 13/26 - dalje u tekstu: ZKP/08), određeno je suđenje u odsutnosti optuženom Elvedinu Bekriću zbog pet kaznenih djela protiv imovine u stjecaju, i to radnjama opisanima pod točkama 2., 3. i 5., tri kaznena djela teške krađe iz članka 229. stavka 1. točke 6. u vezi s člankom 228. stavkom 1. KZ/11, radnjom opisanom pod točkom 1., kazneno djelo teške krađe u pokušaju iz članka 229. stavka 1. točke 6. u vezi s člankom 228. stavkom 1. i člankom 34. KZ/11 te radnjom opisanom pod točkom 4. kazneno djelo teške krađe u pokušaju iz članka 229. stavka 1. točke 1. u vezi s člankom 228. stavkom 1. i člankom 34. KZ/11, sve u vezi s člankom 51. KZ/11 iz optužnice Općinskog državnog odvjetništva u Splitu broja KO-DO-341/2022 od 31. ožujka 2022.

2. Protiv tog rješenja žalbu je podnio optuženi Elvedin Bekrić po branitelju Saši Laliću, odvjetniku u Splitu, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se žalba prihvati i pobijano rješenje ukine.

3. Prije sjednice vijeća spis je dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Splitu na temelju članka 495. u vezi s člankom 474. stavkom 1. ZKP/08, nakon čega je vraćen ovom sudu na daljnje postupanje.

4. Žalba optuženog Evledina Berkića nije osnovana.

5. Optuženik u žalbi navodi kako u pobijanom rješenju nisu konkretizirani razlozi o utvrđenju pretpostavki čije je postojanje nužno da bi se moglo odrediti suđenje u odsutnosti, a na koji način pobija isto zbog povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08.

5.1. Ispitujući pobijano rješenje u povodu istaknutih žalbenih navoda, ali i po službenoj dužnosti, na temelju članka 494. stavka 4. ZKP/08, utvrđeno je kako je prvostupanjski sud o svim odlučnim činjenicama dao jasne, neproturječne razloge, a osim toga izreka rješenja je jasna i u suglasju sa svojim razlozima te ne postoji o odlučnim činjenicama znatno proturječje između onoga što se navodi o sadržaju tih isprava i iskaza danih u postupku i samih tih isprava i iskaza pa se ono može ispitati. Nadalje, rješenje je donijelo ovlašteno tijelo i nije povrijeđen kazneni zakon na štetu optuženika.

6. Iako se ispravno u žalbi navodi kako suđenje u odsutnosti predstavlja iznimku od pravila o suđenju u nazočnosti optuženika te da sama njegova nedostupnost nije dovoljna za primjenu tog instituta, ipak nije osnovan daljnji žalbeni navod kako u konkretnom slučaju nisu utvrđene pretpostavke za donošenje pobijanog rješenja.

7. Članak 402. stavak 3. ZKP/08 propisuje postojanje osobito važnih razloga za suđenje u odsutnosti, uz jednu od alternativno propisanih okolnosti ili nemogućnost suđenja u stranoj državi, ili nemogućnost izručenja, ili bijeg i nedostižnost optuženika državnim tijelima. Stoga za primjenu te odredbe nije nužno istodobno utvrditi i bijeg i nedostižnost optuženika, niti nedostižnost u svakom slučaju pretpostavlja dokazivanje svjesnog i namjernog izbjegavanja postupka, a kako to neutemeljeno u žalbi optuženik ističe.

8. Pravilno se, pri donošenju pobijanog rješenja, prvostupanjski sud rukovodio time što je protiv optuženika 3. prosinca 2024. određen istražni zatvor, da su 10. travnja 2025. raspisane tuzemna tjeratica i europski uhiđbeni nalog, a 24. rujna 2025. izdana je i međunarodna tjeratica.

8.1. Osim toga, međunarodna tjeratica protiv optuženika raspisana je i u drugom predmetu, na temelju naloga Centra za izvršenje kazne zatvora Županijskog suda u Splitu. Unatoč tim mjerama, njegova nazočnost u postupku do donošenja pobijanog rješenja nije osigurana. Prema tome, zaključak o optuženikovo nedostupnosti nije izveden samo iz činjenice da on ne boravi na prijavljenoj adresi ili iz jednog neuspjelog

pokušaja dostave poziva. Taj zaključak proizlazi iz ukupnosti poduzetih mjera i njihovog dugotrajnog izostanka rezultata. Žalbeno isticanje kako nije dokazano da se optuženik skriva ili svjesno izbjegava kazneni postupak ne dovodi u pitanje odlučno utvrđenje prvostupanjskog suda da on, unatoč poduzetim mjerama traganja, nije dostupan sudu.

8.2. U prilog pravilnosti takvog zaključka proizlazi ukazuje i dopis Uprave policije Zenica od 22. kolovoza 2024., prema kojem je optuženikova majka navela da on radi na području Mostara, a na prijavljenu adresu ne dolazi jer s njom nije u dobrim odnosima. Riječ je dakle o posrednom podatku o širem području mogućeg boravka optuženika, a ne o utvrđenoj adresi na kojoj bi optuženiku bilo moguće dostaviti poziv. Osim toga tuzemna i međunarodna tjeeralica te europski uhidbeni nalog izdani su nakon pribavljanja navedene obavijesti, stoga se ne može prihvatiti žalbeni navod kako je sud nakon tog saznanja ostao samo pri neuspjeloj dostavi poziva na adresi prebivališta optuženika. Poduzete su daljnje mjere usmjerene upravo na pronalazak optuženika i osiguranje njegove nazočnosti na raspravi, koje do donošenja pobijanog rješenja nisu dale rezultat. Općenita mogućnost poduzimanja dodatnih provjera, bez konkretnog podatka o sadašnjem mjestu njegovog boravka, ne obezvrjeđuje rezultate do tada poduzetih radnji.

8.3. Također se ispravno u žalbi ističe kako podatak prema kojem se optuženik ne nalazi u zatvorskom sustavu Bosne i Hercegovine nije istovjetan utvrđenju njegove nedostupnosti. Međutim, prvostupanjski sud na tom podatku nije samostalno utemeljio svoju odluku, već ju je razmatrao zajedno s neuspješnom dostavom poziva, informacijom pribavljenom od optuženikove majke te činjenicom da optuženik nije pronađen ni nakon raspisivanja tjeeralica i izdavanja europskog uhidbenog naloga. Izdvajanjem samo jedne od tih okolnosti optuženik ne dovodi u pitanje zaključak koji proizlazi iz njihove zajedničke ocjene.

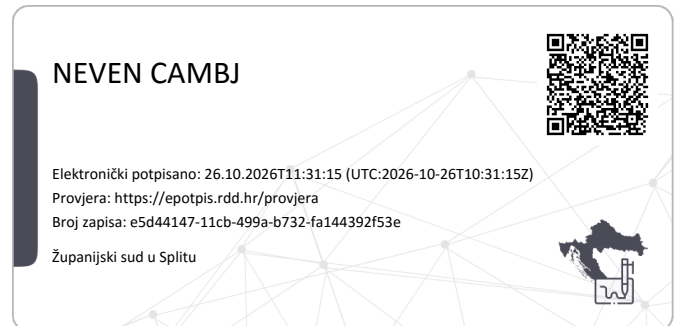
9. Nisu osnovani ni žalbeni navodi kako ne postoje konkretni razlozi o postojanju osobito važnih razloga za suđenje u odsutnosti. Prvostupanjski sud u točki 9. obrazloženja povezuje trajanje postupka, koji se vodi na temelju optužnice iz 2022., s dugotrajnom nemogućnošću njegova započinjanja zbog optuženikove nedostupnosti, i to unatoč primjeni mjera osiguranja njegove nazočnosti. Takvo obrazloženje treba sagledati u kontekstu predmeta postupka, odnosno optužbe za pet kaznenih djela teške krađe.

9.1. Dakle, ne radi se samo o paušalnom pozivanju na potrebu učinkovitog vođenja kaznenog postupka niti o tome da bi protek vremena od podizanja optužnice automatski opravdavao suđenje u odsutnosti. Naime, odlučna je povezanost višegodišnjeg trajanja postupka za više kaznenih djela, nemogućnosti započinjanja rasprave i bezuspješnosti poduzetih mjera traganja, uz izostanak konkretnog podatka koji bi omogućavao zaključak da se optuženikova nazočnost može osigurati u dogledno vrijeme, a što sve optuženik zanemaruje. U tim okolnostima daljnje čekanje bilo bi vremenski neodređeno, a nastavak postupka u cijelosti ovisan o neizvjesnom trenutku pronalaska optuženika.

10. Budući da žalbenim navodima optuženika nije dovedena u pitanje pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja, a njegovim ispitivanjem nisu utvrđene ni povrede zakona, na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti prema članku 494. stavku 4. ZKP/08, na temelju članka 494. stavka 3. točke 2. ZKP/08 žalbu optuženika trebalo je odbiti kao neosnovanu.

Split, 6. listopada 2026.

Predsjednik vijeća
Neven Cambj

Broj zapisa: **9-3088f-23914**

Kontrolni broj: **0efb6-7c19a-41099**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.